

Die legend van sente Augustinus dem hylighen leerer.

Augustinus der hoech leerer was geboren vys Africken. van eynde stat dye genoemt was Carthago. van seer eersamen alderen. Syn vader hies Patricius. ynde syn moed Monica. He was geleert in de vrien kunsten. soe hoech dat men yn sielt vyr eyn alto groissen meester in der natueren. ynde vur eyn alto wail sprechende man. Want all Arstotiles boicher. ynde alle boicher van de vrien kunsten dye he gelesen konde dye leerde he by sich seluen ynde verstoet sy. als hey selfs in dem boich der bichtre spricht. Sae ich eyn schalckaffrich knecht was der quae der begheerten. so lass ich by myr. seluen all boiche van den vrien kunste dye ich gelesen mochte ynde verstoet

sy. Euer spricht hey daer. Wat me hauen mach van der kunst vā sprechen off van vndesoeken. ynd vā de messen der figuren. ind van des gesengs. ynde van der getzal. dat verstot ich sunder groisse pyne. yn sonder yemats leeren. O here myn god du weist dat snelheit des verstands. yn die scharpheit des lerens dat dyn gawe is. Her daer aff endede ich dyr gheyn offerhande des loues. Her vrm dat kust sond gotliche lieffde is niet nutz. mer sy macht hechuerdich. ind alsus soe viel Augustinus in dye ketzerie d ma niceen. ynd dye sprechen dat chris tus eyn fantast sy geweest. yn dat gheyn op verstantenis der doden en is. ind daer in duerde he. xv. iair dae he noch eyn jungelinc was. Inde dae hey. xix. iair ale was. yn he lass eyn boich dat Tullius d meyster gemacht hait. in welche he leerde dat mi versimade sal die ydel heyt der werelt. ynde dat men solde aen hanghen der kunst der wijsheit. ynde dit boich behaghet ym seer wael. Her vrm dat he nyet envant den namen vns heren ihesu christi. de he in sich gedroncken hadde vā synre lieuer moeder. soe wart he bedroeft. Syn moeder weende seer vrm yn ynd was seer ernstich dat sy yn mocht brenghen zo der eyndrechtheit des geloues. In daervm bat sy een bisschoff steetlich dat he god vur eyren soen bidden wolde. Ind dae sy desem bisschoff allweghen aen lach. Soe antworde he mit eyns propheeten monde. Ganc yn sy sicher. wat it is onmoeghelyk dat eyn kynt daer men alsus veel vrm weent verder uen sal. Dae sent Augustinus

Ixxix.

menich iair geleert hadde dye kunst
dye tijlich ynde wail dichten leert
zo Cartago. soe voijr he alk heim-
lich zo Rome dat yt syn moed niet
enwiste. ynd creeghe veel jungferē
dye he leerde. Ind dae ym syn moi-
der gevölget hadde bis an dat ouer
vp dat sy yn weder zo rugge trecke
mochte. off dat sy mit ym gaen sol-
de. Soe bedroech he sy. ynd vluue des
nachtes alk heimlichen. Inde dae sy
dat des morgbens merckede. soe ver-
vulde sy godes oeren myt roeffen.
Inde yghelichs daghes soe gheinck
sy des morgbens ind des auents in
dye kyrche. ynd sy badt vur yr kynt
zo de ryde begeerte dye van Melanē
van Simachus dem vaigt zo rome
dat he yn seynden soldé eyn leerer
in rhetorica. In zo Melanē was am-
brosius byschoff. In vñ die bede der
van Melanen soe seynde men daer
Augustinus. Der syn moeder dye
niet gerustē mocht. qwaem mit gro-
ysser hwaerheyt zo ym. ynd sy vant
dat he nyet ganz manicheus was.
noch ganz kersten. Inde Augusti-
nus begonde ambrosius nae zo vol
ghen ynd syn predicacie stetlich zo
hoeren. Inde Augustinus was seer
vp merckende in synre predication.
off Ambrosius yet saghe solde dat
geghen dye ketzerie were van Ma-
nicheus off dat mit ym were. Op
eyn rydt soe disputierde sent ambro-
sius langhe yntgegen dye ketzer.
ynde bescheemde sy myt of-
den. also dat alle dwalij-
nen waert van sente Augu-
stus. Inde als sente Augustinus sprich
indem boich der bichte. dae yem be-
hagede der wech christi. mer yn ver-
droess durch den enghen ynde nau-

wen wech zo ghaen. soe seynde god
in syn hertz dat he vare n soulde zo
Simplicianus der in gods gena
de schijnde dat he ym saghen soulde
syn manieren. ynde dat he vernemē
soldē welche dye beste maniere were
van leuen. zo wādelen in gods we-
ghen. in dem welchen der eyn ginck
alsus. ynde der ander gheinck alsus.
Want ym was ongenoeghlich wat
hey dede in der werlt. vñ dye suessi-
cheyt gods ynd die schoenhert syns
buys dat he lieff hadde. **Simplicia**
nus begonde yn zo vermaene. ern/
stlich. Inde hey vermaende ynde
verwecket oich sich selfs yn sprach
Mye viel knechthyn in meydchyn
dienien god bynnē der kyrchen. ynd
vermachs du nyet dat sy doen. off
vermoeghen dese dit vys sich seluen
ynde nyet in eyre gode. Wat staes
du vp dyr seluen ynd staes doch ni-
et. werp dyk seluen in yn. ynde hey
sall dyk ontfanghen. ynd sal dich
selich machen. Dae qwaem eins
sonderlingh vrunt sente Augusti-
nus van Africken der Poncianus
genoempt was. ynde vertelde yem
des groissen Antonius leuen ynde
syn miraculen der fortelich gestor-
uen was in Egipten vnder Con-
stantius den keyser. Inde der hyl-
liche leerer sent Augustinus waere
grysslich ontsteche mit desen excep-
pelen. also dat hey angstelich r
synen gesellen. wat lyde. w
lyde. w
lyde. ie on

lic
sich sei
eit in d

Och here wye hech bist du in den
wechcen. ynde wye dief in den dieffē.
Ind du ghees van gheynre stat en
wech. ynde nauwe kommen wyr zo
dyr. Here mach ynd doe. ynde ver
wecke ynde roef vns weder. Rome
by vns ynd begrijff vns. ynd ghyf
roech. ynd beghynne suess zo werde.
Du alte schoenheyt ynd ouch nu
we schoenheyt ich hain dich zo spa
de lieff gehadt. Du was bynne yñ
ich buyssen. ynd daer soecht ich dich
vnde ich onghestalt mynsch viel in
die schoene dinge die du gemacht ha
is. Du was myt myr. ynde ich was
mit dyr niet. Du noemps mich yñ
ryeffs myr ynd brachs myn droeff
heyt. ynde du schijnste ynde blenc
feste. ynd hais verjaghet myn blinc
heyt. Du roech. ynde leydes my
nen gherst. ynd nich verlangt nae
dyr. Ich hain dich gescreet. ynde
ich hain hongher ynd doot nae dyr.
Du roerst mich ynde ich wart on
fengt in dynē vredē. Ind dae he
terlich weende. soe hoerde hey ein se
me dye sprach. Nem leest. Nem lees
Inde hey dede zohant vp sent pa
lus boich. ynde he sloech syn oughe
vp dat eyrste capitel ynd lass. So
et aen vnsen heren ihesum christum
ynd zohant vluen vā ym alle dor
kerheyden der twyuelinghe.

Hier enbinnen begonnen ym syn
seer zo smeerden. dat hey by nae
waert. als he spricht zo ge
lins

isy
hey syn

spraech verlooss. Inde dairr m als
he spricht in der blychten Goe schrif
he in weessen taselen. dat sy alle vur
yn solden vnsen heren bidde dat he
dye pyne mynderē woldē. Ind dae
riet he myt den anderē op syn kny
en. ynde zohant waert he gesom.
Inde he oniboet mit eyne blyff syn
begheerde sent ambrosius. ynde hey
bat yn dat hey yem ontbieden sol
de. wat ym best gelezen were van de
hyllyghen boichen daer hey meest
profijt in doen mochte. vñ de ker
sten gheloeven mede zo verstaen.
Inde ambrosius ontboet yem dat
he lesen solde den propheten ysaias.
vñ dat he offensbairk ch voersaghet
van xpūs euangeliū. ynde van der
roesingh der heyden. Inde dae au
gustinus syn beghynne nyet ver
stant. soe lies hey aff van dem lesen.
in meinde dat yt alle so gewest had
de. ynde gedachte dat hey dat weder
lesen woude als hey baiss geocuet
weere in der hyllyghe schrijft.
Ind op dye payschliche tzt daer
nae. als hey was. xxv. jair alt. soe
waert augustinus ghedoeft mit sy
ne soen der genoempt was adoda
rus. dat eyn kynt was vā alzo gro
ßen sinne. de welchen augustinus
ghen in synre ionckheyt dae hey
noch. Heyde was ynd eyn liefsa
uerde. dischen ynde natuerliche
küste. ym mit ym wart gedoeft alip
nis syn kynt. Inde dat geschiede
mit. Dye verdienste synre moi
te durch dye predication sent
ambrosius. Ind als men seecht. soe
ambrosius. Te deum lauda
as. iñ angustinus antworde Te
dñm confitemur. In alsus soe ma
chte dese zween den gesanck. der eyn

Dat eyt deyl. ynd der ander dat an/
 der deyl. ynde sy songhe den sanct
 bis zo dem eynde. **A**lus spricht ho/
 norius in syn boich dat men nocht
 den spiegel der kyrchen. In ezelige
 alden boichen vint men desen tytel
 vur dem sanct. **D**r sanct der ghe
 macht is van Ambrosius ynd Au/
 gustinus. Inde gohant soe waert
 Augustinus wunderlich gestercket
 in dem kersten gheloeven. ynde hey
 verlies allen hoffen dē he in der wes/
 relt hadde. ynde hey ouergaf auch
 dye schoele dye h: regierde. **W**ye
 groisse suessicheyt he daer hadde in
 der godlicher lieffde. dat seccht he in
 dem boich der bichthen ynde spricht.
Da durch hoes myn herze. myt
 dynre lieffden. ich droech dyn woit/
 de durch hossen in myn binnerke.
 inde dye exempl dynre knechte dye
 du van swartz wijs gemacht hays.
 ynde van dem doit leuendich. ver/
 gaderde ich. ynde sy berinden mych
 in dem schoes mynre gedachten. ind
 sy naemen vā myr eyt groisse traē
 cheyt. **I**n du gaffs myr der op steij
 ghe van dem dail des weenens. ynd
 der dae sanct den sanct van d' trap/
 pen. scha: pe pylen ynd verderuende
 koilen. inde in den daghen enwaert
 ich niet gesadicht myt eynre wund/
 lichen suessicheyt. dae ich mercket die
 hecheyt des go:lichen raids op dye
 selicheyt des mynslischen geslech/
 tes. **W**ye seer weende ich in dynen
 louen ynde in dynē ghesenghen. dae
 ich beroert wart myt den stemme d'
 kyrchen dye suesselich sanct. **D**ye
 stemme vielen starklich in myn oes/
 ten. ynde dye waerheydt dye vloes in
 myn herz. ynde dye tranen leiffe. yñ
 myr was wail mit yn. **W**ant dae

worden in der kyrchen zo **N**elanc
 dese senghe in gesetz. jn ich rief myt
 eyne groissen gecrijsch myns hertē
D in vrede. **D** in dat selue **D** dāe
 geseecht hayt. ich sal slaffen ynd re/
 sten. ynde salt den slaif nemen. wāt
 du bist dat selue der niet wort ver/
 wādet. ynd in dyr is raste. dye dae
 vergessen is alle arbeit. **I**ch lass dē
 ganzen psalm. ynd ich bernde. der
 geweest hadde eyn wreet vpsprecher
 ynde blint ynt gegen dye honigech/
 tige woirt dye versuet waren mit
 dem honich des hemels. ynd die ver/
 lucht waren mit dynē licht. **I**n xp
 dese schrijft so hadde ich onluste **I**bo
 su christe myn hulper. **W**ye gerade
 is myr sues wordē ontberē d suessi/
 cheyt mynre loegē. ynde daer ich zo
 vorens vrucht hadde dye zo verlie/
 sen. dat is myr mi vrouwde dat
 ich sy verlaissen salt. **W**ant du wa/
 erafliche ynde ouerste suessicheyt dit
 woerppes sy vys. **D**u woerppes sy
 vys. ynd du quaems daer in vur sy
 der siesser bist dan alle vleyschliche
 genoechte. mer niet dē vleysch noch
 dem bloot. der dae claeer bis dā ey/
 nich licht. **D**u bist inwerder dan ey/
 nich heymlicheyt. ynde hoecher dan
 eynich eerlicheyt. mer nyet den ghe/
 nen dye sich seluen verheuen.
Daer nae nam hey mit ym **N**ebit
 dius ynd **E**uodius ynd syn moed.
 ynde voijr weder zo Africken. **I**n/
 de tuschen weghen soe starff syn lie/
 ue moeder. **N**ae eyrem doit soe ke/
 erde der hystighe vader sente Augus/
 tinus weder in syn lantschaft. **I**n/
 de daer oeude he sych myt den ghe/
 nen dye by ym waren in ghebeden
 zo god ynde in vasten. **D**er hysti/
 ge leerer augustinus schreft boicher

ynde hey leerde. Dye ongheleertet.
Syn gerucht woess alre weghen. in
alle mynschen verwonderden sych
van synē boicheren ynde van synē
wercken. Ind he enwolde zo geyn,
re stat komen. ynde he vluue sy dye
gheyn byschop haddē. vñ dat he ni-
et solde ghehyndert werden in dem
vurgenoemten ampt. ¶ To de
tyden soe was zo yponen ein man
van groyssem rychdom. yn der ont-
boet Augustinus. Weer yt dat hey
zo rem quacm. ynde hey ein woirt
vys synē mont hoerde. hy auenture
he solde dye werlt laissen. Daer dat
sent Augustinus hoerde. soe ginck he
rysch daer. Ind als Valerius d' bis-
chop van yponē hoerde dat geruchte
van sent Augustinus. soe ordinierde
hey yn in synre kyrchen eyn priesster
geghen synē wykken. Inde daer egli-
ghe Augustinus tranen hoenderdich-
lich ynd spijtlich vp naemen. recht
off sy yn getroist hadden. soe sprae-
chē sy. Alt weer yt dat he meer ver-
dich weer dan zo dem stait der prie-
sterschafft. nochtans soe neechde hey
dem orden des bysdoms. ¶ Sente
Augustinus d' stichte daer zo hant
eyn cloister van clericken. ynde hey
begonde zo leuen nae der regule die
dyē apostolen gemacht haddē. Ind
van synē cloister worden. v. byschop-
pen gekoren. Inde vñ dat der vur-
genoempt bisschop cyn greeck was.
ynde nyet wail geleert in der latijn-
schen tonghen. daervm gaf he Au-
gustinus dyē macht dat he vur yn
predighen solde in der kyrchen ynt-
geghen dyē gewoente der kyrche vā
oest. Inde als dyē anderen bisschop-
pen vñ dese sach dem bisschop af trec-
ten syn gerucht. soe enachte he des-

niet soe langhe als Augustinus vul-
lede in voelde. dat he seluer niet e-
mochte voldoen. To de selue ty-
den so verwant Augustinus de pries-
ter Fortunatus genoempi. der eyn
keitzer was. ynd ander keitzer die an-
derwerf doesten dye genoempt wa-
ren Donatisten ynd manichen dye
verwan he. ynde verdreef sy ynd be-
scheempt sy. Valerius begonde zo
vruchten dat ym sent Augustinus
solde genaemen werden. ynd dat he
begheert worde zo cynem bisschop in
eynre anderen stat. Want he eer
ym dictwijl ontvoijrt worden. had
de he yn nyet geseynt an hymeliche
steede daer me yn in ghelycke wij-
se vinden mochte. Hiervm vercre-
ghe he van dem bisschop van Carta-
go. dat hey moecht dat bissdom ouer
gheuen. ynde dat hey Augustinus
bisschop zo yponen ordinierde. Her-
dofdit Augustinus ganz niet doen
wolde. soe wart he daer zo gezwin-
ghen. ynde hey ontfinc dye sorghē
van dem bissdome. In he seechde in
schreft dat dat me yem dit niet solde
gedaen hain. soe langhe als syn bi-
schop leuede. ynd dat vñ dat verbot
des Conciliums. dat he daer nae le-
erde als hey geordinert was. Inde
hey enwoude niet dat dit den ande-
ren geschiede. dat hey beclachde dat
ym geschiet was. In daervm arhey-
de he dat me ordinieren solde in de
vergaderingē d' bisschoffen. dat dye
gene die daer wy d' soldē alle stan-
ten in gesetz d' vaderē verkundigē
de ghēnē dye men ordinieren solde.
Ind men leest dat he nae māls vā
sich selfs geseecht hane. Ich enghē-
voel in ghelycē dynghē. dat der
here tornich vā mich sy als in dem

daer ich nyet weerdich was gesetzt zo
werden zo dem roeye ryemē dat ich
gesetz waert zo des schijfs roeder.
Cyn cleyder ynde syn schoe yn
syn andere gherwade. die enwarē ni-
et zo koestelich. yn ouch niet zo snoe-
de mer sy waren van manierlichem
ynd begeemlichem gewant. Want
men leset van ym dat he geseecht ha-
ue. Ich bekenne dat ich mich scheme
van eyne koestlichen cleyt. In dair
ym als men myr yt ghijst. soe ver-
koeff ich yt. Wat dat cleyt mach ni-
et gemeyn syn. **C**oerlich yn maist
lich bruchede he dye spysen. ynde myc
dem gemoeys ynd mit der potspysen
soe ass hey bewyken vleysch um der
francken ynde um der gheste wille.
Duer der tafel soe hadde hey lieuer
dye lesinghe off disputacien da dye
lijfliche spysen. Ind yngegen dat
achterclappē. hadde he geschreue by
syn tafel. Weer genoecht hait myc
woirden ander luden leuen zo kna-
ghē. Der sall wyffen dat ym dese ta-
fel is verbaeden. Want vp eyn tyc
dae etzlighe bisschoffen by yem sais-
sen dat syn sunderlinghe vrund wa-
ren. ynd begonden achter clappen.
Soe berispēde he sy wreedlich ynde
sprach. Enliessen sy niet aff. off dye
verss wouerde he vysdelighen. off he
wolde vā der tafel gaen. **O**p ein
tyt dae he etzlighe vrunde zo gast
geladen hadde. Soe quicke ym van
den luden der sorckfeldicher was in
die koichen. Ind dae hey yt all kalt
vant. so keerde he weder zo sent Au-
gustinus ynde vragēde yn. Wat
he bercye hadde zo essen. Augusti-
nus der niet sorckveldich was van

fulchen spysen antworde ym. Ich en
weis van vch niet. **A**ugustinus
sprach dat he dryedinge van Am-
brosius gheleert hadde. Dat eyrsee
dat he nūmermeer yemāt ein vrou-
we eyschen solde. Dat ander. dat he
den ghenen der ruten dryuen woul-
de nyet daer zo schicket. Dat derde
dat he nyet għinck zo de gasteryen-
all noet men yn. Dye sach van de
eyrsten is vp dat. Waneer die zwey
vnder eyn ander sich nyet verdra-
ghen. dat sy dan dyr vloechen wer-
den. Dye sach van dem anderen is
vp dat dye mysdaet nyet vp dich ko-
me wanneer sy yemant ongherecht
doen. Dye sach van dem derde is vp
dat du nyet verlies dye maissicheit
vā der soherkēt. **S**ent Augustin
was ouch soe reyne yn soe oetmoe-
dich. dat he ouch bijcht dye alre min-
ste sunde. dye wyr cleyn off nyet en-
achten. ynde he berispēt sy a seuen
van den sunden uitmoedelich vur
god. als men sien mach in de boych
vā synre bijcht. Wat all daer wroe-
ghet he sich selue daer aff. dat dae he
eyn kynt was. so plach he zo speelen
mit dem bal wanneer hey solde zo
der schoele gheen. Item daer aff dat
he nyet wolde leeren off lesen. yt en-
weer dan dat yn syn vader off syn
moider. of syn meister hadde yn da-
er zo ghetzwungen. Item dair af
dat he gherne lass dye fabelen. ynde
dye saghen der poetē dae he noch cyn
kynt was. ynde dat he beween de die
vrouwen dye genoempt was. Dido
dye ghestoruen was um dye lieffde.
Item daer aff dat hey stakk vys syn
re alderen ketter. off dat hey naem
van eyter taffelen. dat hey gaff

den kynderen dye myt ym speelden
Ind ouch dat he in dem spcel plach
dye kynder zo bedrieghen. ind ouch
dat he eyns dae he .xyij. iair alt was
peren stal van eyne boem der bene/
uen synē wijngarden stont. In
de seluen boich so bewoeghet he sich
van den cleyne genoegheyt dye he be-
wijle voelde in essen in spricht. Du
hais mich alsus geleert dat ich dat
voort nemē sal als arzedic̄ mer als
ich essen wil van des hongers wege
op dat ich gesedicht werde. soe hain
ich eyn strick der begherlicheit. wat
dat essen is eyn walust ynd genoe-
chte. ynde yt is gheyn ander wic̄h
daer men durch gesedicht werde. yn
desen wedh zo gaen zwingt die no-
itdurfticheyt. Ind al is dye gesont
heyt. alleyn die sach dairvm dat mē
essen ynde drinc̄en salt. nochtans
soe voeghet sich hier zo als eyn di-
enst. v̄der dye periculose vroelich-
eyt. ynde sy vlijf de sich bewijlen dat
sy vur gae. soe dat ich v̄m eyren wil
len doe. dat ich v̄m der ghesontheyt
wille moghen doen solde. Dronckenheit
is verre vā myr erbarme dich myn-
re dat sy myr nyet geneechē. Gulsi-
cheit bedriecht bewijlen dynē knechte
erbarme dich mynre dat sy verre vā
myr gae. O lieue here weer is der.
der nyet bewijlen weijt begreeffen
bussen der maiss der noitdurfticheit
Weer der is. der is aynzwyuel gro-
ys. He lone ynd mach groys dynē
namē. ich bin yt nyet. want ich ben
eyn sond. He hadde ouch eyn quae-
de vermoedinghe op synē roeche in
spricht. Ich enachie nyet alto seer
dye vleyfliche genoegheyt des roe-
chēs. als ich sy nyet enhain. soe en so-
ech ich sy nyet. ynd als sy myr gegē-

wordich is. soe en versmade ich sy-
nyet. Inde ich ben alzyt bereit dir
zo ontberen. alsus duncket mich. of
by auenturen ich dwaelen. wat nye
mant salt sicher syn in desem leuen
dat alzomail eyn bekoeringhe geno-
empt weijt. ind der van quaethēyt
moecht besser werde. der sie vur sich
dat he nyet van den gueden quaede
werde. He biecht ouch van de hoe-
ren ynde spricht. Die genoegheyt der
oeren hadde mich geknuppet vaster
ynd vnder sich braecht. mer du ont-
bondes ynd verloeste mich. Wan-
neere myr der sanct meer behaghet.
dan dat dinck dat men sanct. soe be-
kenne ich dat ich alsus mysdede. yn
dan woude ich lieuer nyet hoeren
den ghēnen der daer sanct. He be-
woeghet sich ouch van synem sien.
als van dem dat heyt bewijlen also
gherne sach dye honde loeffen. ynde
van dem dat he gherne sach jaghen
als yt by gewal̄t quaem so he wan-
delde. ynde van de dat he als he zo
buys was. also gherne sach wie die
spynē dye vlieghē vinghen mit ei-
ren netzen. Ind daervm biechte he
de herē vā desen dingē als he al da-
er spricht. wat dese dinghe kerden
mynschē vā guede gedechē. yn bie-
chē die gebede. He berispet sich ouch
vā d̄ begheerte des lounes. yn vā dē
beroerē der ydelre glorien ynde spi-
icht. Der geprist wil werde vā den
mynschē. als du it lasters. he en salt
nyet werde beschermpt van de myn-
schē als du ordelen sals. yn he en sal
nyet ontgaen. als du yn verdoemē
sals. Der mynisch weijt Geloest
vm dye gane dye du yem hais gege-
uen. nochtans ervouwt hey sich
meer dat mē yn prijst dan dye gane

Degelys werden wyr bekoert mit
dezen bekoeringhe sonder einich op
heren. **D**ie mynischliche zonge is
vnsr degelich ouē. **N**er ich wolde
niet dat myr ey n vremd mond sol
de vermeeren myn vrouwde vā ey,
nicher guetheyt dye in myris. mer
ich bekene dat yt nyet allein verme-
eret dat laster vermijret. **I**ch wer-
de ouch bewijlen droeuich van my-
nē loff. wanneer mē dat in myr prijs
set daer ich myr seluer in myssage.
ynde als mē meer rechent cleyne off
lichte doechdē dan sy syn. als mē sy
vndersoecht. **D**eze hylkige Augustinus
verschepet ynd wederleget.
starklich dye kerzer soe dat sy oster-
baalich predichten dat yt geyn sun-
de enveer dat men Augustinus do-
et sloech. **W**āt sy spraechen dat mer
yn doedē moecht als eyn wolff. **I**n
sy spraechē dat dye ghene dye yn do-
it sloeghen. den solde god alk eyre
sunden vergeuen. **H**e leyde vā ynt
menicherhande laighe. soe dat sy lat
ghe leiden in dem weghe daer he ga-
en solde. **N**er durch gods voirsich-
ticheyt soe dwaelden sy in de weghe
dat sy yn niet vinden enmochte.
He gedachte alzyt der armē. ynde
van dem dat he hadde soe versach he
yn mieldelich. **W**āt he geboet bewij-
len dat men solde brechen van vns
heren vassen. ynd dede dat smelzen
vm der armen ynd vm der genan-
ghen wyfke. ind dat men dat de be-
keuighen solde vmbdeylen. **H**ey
enwoldē nye kouffen huser of acker
off dorper. **H**e versmadet veel ren-
ten dye yn gelassen waren. **V**ant
he sprack dat sy meer geboerten den
kynderen der doden mynischē off ey-
ren neesten. **I**n den guedē dye he he-

sass als van der kyrchen wegben. al
was he daer mede beladen. nochas
enhadde he gheyn genochte off lief-
de in den gueden. **N**er des nachtes
ind des daghes gedacht he die hy li-
ghe schrijft off dye godliche dinghe.
Ilye enleyde he syn hertz op nuwe
gezymmer zo machen. ynd schuwe-
de dat syn herte daer mede bekom-
mert worde ynd daer mede behan-
ghen. **W**āt dat wolde he alzyt vrij
hain van allen lijflichen moeyenis-
se. op dat he vrij moecht steetlich an-
hanghen den ynnichen gedachten.
ynd der hylkigher schrijft. **N**er den
ghenen dye wat buwen woulden.
den verboet he yt nyet. yt enveer dā
dat he sehe. dat sy onmanierliche yñ
ouervloedighe kost daer by deden.
He loeuede ouch seer die gene die
begheerte hadden zo steruen. Inde
daer vp verzelde he een exemplē vā
dryen byschoffen. **W**āt Ambrosius
daer he in synē doot bedde lach. ynd
mē yn bat. dat he god biddē wolde
dat he lengher leue mochte. **G**oe at,
worde he. **I**ch hain niet alsus gele-
uet dat ich mich scheeme vnder vā
zo leue. ind ich vruchte ouch niet zo
sterue. **W**āt wyr hain eyn guedē herē
In dese antwoort verhoiff augusti-
nus wunderliche seer. **H**ey seech de
noch vā eyne anderent byschoff. als
mē dē selue seechde dat he der kyrche
noch nutz were. yñ dat dye kyrch syn
re behoeuet. ynd dat yn der here daer
vn sparē solde. **G**oe sprach he. **G**al
ich nūmermeer sterue. dat is guet.
Off sal ich vp eyn and tzyt sternen.
wairom dan nu niet. **V**an eyne an-
dere bisschoff spricht he dat Cyprianus
alsus gespraechen haue als he
franck lach. ynde he badt dat yem

god syn gesontheyt gheuen woldē.
Inde ym verscheene cyn schoen ion
ghelincē ynde sprach myt groysser
onwerdicheyt zo ym. yr vrucht vch
zo lyden. yr wolt niet vys gaen wat
wolt yr dat ich vch doe. **T**lye en
lies he vrouwe by ym woenen ym
zo dienē noch syn suster. noch syns
broeders dochter. Want hey sprach.
all en mocht gheyn quaede vermoe
dinghe vallen van synre suster.
noch van synre nichten. nochā en
moeghen sulche vrouwen nyet syn
sonder ander vrouwen die yn helpē
moysen. ynde zo yn soldē dye an
dere vrouwen komen. Inde van dē
moechten dye francken mynshē be
koert werden. off by auenture in ein
quaede vermoedingh komē d myn
schen. **C**ummermeer en wolde hey
sprecken alleyn mit eyne vrouwen
yt en were dan cyn heymliche sache.
Syn maighen dede hey guec. ni
et dat sy rychdom hadden. mer dat
sy gheyn gebreech hain ensulden.
Gelden woude hey vur yemants
bidden durch brieff off myt woirdē.
Inde hey gedachte an eyn natuer
lichen meister. der nyet veel syn vū
den dede vñ dat he sy verheue woul
de. Inde hey sprach dickyse. Die
macht dye men begheert. dye drucket
Oer als hey dyt dede. soe schreeff he
soe messelich dat hey niemand swaer
weere. **O**er vmb dat men yn dese
meer heren solde vñ dye schoen/
hey des gedichtes. **H**e hoerde lie
uer dye sachen tuschen den ghenen
dye ym onbekant waren dan tusch
en den vunderen. Want hey sprach
dat hey tuschen yn mocht vrijlich
sonder hindernisse bekennen dat on
gerecht. ynde dat hey eyne van de/

sen eyn vrunt mechte. dem hey dat
ordel durch dye gerechticheyt zo wij
set. **O**er van den vunderen soe mo
ste hey ein verliesen. yntgeghen wel
chen he dat ordel geue. **H**e wart
gebeden van veet kyrchen. ynde hey
prediche daer gods woirt. ynde be
keerde veel van cyrre dwalinghe.
Hey plach bewijlen in synre predi
caciē van synre materien goval
ken. ynde dan sprach hey dat vns he
re dat dede vñ cyns mynshē we
ghen der daer durch sulde gebessere
werde. als dat wail offensbairt was.
in eynem der komen was van der
ketzerie zo sente Augustinus ser
moen. ynde hey viel van synre ma
terie. ynde hey prediche yntgeghen
dy ketzer. ynd der konfman wart
bekoert. **T**zo den tydē dae dye
gothen Rome gewonnen hadden.
soe begonden dye ongheloeuighen
dyt dyt assgode aen ledē bespoten
dyt kersten. Inde vñ dese sache. soe
macht der hylliche leerer sente Au
gustinus dat boich van der stat go
des. Inde daer in zoenet he dat die
rechtherdighen in desen leuen mo
essen lijden. ynde dye quaeden bloe
ren. Inde daer schrijft hey vā zwe
en steden. dat is van iherusalem in
van babylonien. ynd van eyre ko
ninghen. **O**er koening van iheru
salem is christus. inde der koening
van babylonien is der duuel. Inde
dese zwae steden machen zwae lief
de. Want des duuels stat sticht ind
buwert dye liefde. zo sich selffs die dae
weset bis zo godes versmaedenisse.
Gods stat sticht ind buwert die lief
de gods. dye dae weset bis o d ver
smadinghe syns selffs. **I**n sente
Augustinus daghen dae was in de

XLVII.

sair vns heren cccc. ynd xl. soe verderfden ynde verherde dye wādale
all afrite. ynde sy enspaerden nyet
wijff noch man noch tynde. Daer
nae quaemē sy zo yponē. ynd sy be-
leyden sy mit mechtigherhant. In
deser bedroefnisse in bedruclnisse bo-
uen ander verdriess van synre alt-
heit. so hadde he zo maileyn bitter
ynd schreyende leuen. In syn tranē
waren ym nacht ind dach syn broit
vm dat he etzliche sach doot geslagē.
ynd dye anderē verdriuen. ynd dye
kyrchen kerocst van priesteren. ind
dyē stede neder gewoerpen mit dem
volcē. Mer vnder all desem lieden
noit. ynd jamer. soe vertroost he sich
seluen mit eynen sprach eyns wyser
mans ynd der selue spricht alsus.
He sal nyet groys werden. d groys
ach. dat dye steyn in dye holzer val-
ken. ynd dat steruē dye sterflich syn.
Inde als he syn broeder vergadert
hadde. soe sprach he. Giet. ich hain
den heren gedaen dat he vns woel
verloesten van deser bedroefnisse.
off dat he vns gheue lijsdameyt.
off mich hale va desen leuen. dat ich
niet sien en moess alsus groys ellen
de. ynd sict he vercreghe dat verde
dat he badt. ynd in de verden maent
nae dem als dye stad beleyt was. soe
quaem yn dat febres aen. ynd he ble-
eff in dem bedde liggen. Inde dae he
verstan dat it synē doot nechede. soe
dede he ym dye seuen psalmen schri-
uen. ind lies sy setze op dye stat yne
gegen dye want. ynd van dem bed-
de daer he in lach lass he sy. ind ween
de bitterlich in op dat he sich destē vri-
er mit god bekōmerde. ynderop dat
yn niemant in synre ynnicheit hyt
deren soldē. soe lies he in zeben da-

ghē vur sy te n doot nyemāt go synē
bedde komē. it enhadde dā geweest
arzeder off dat men ym eſc breech.

Hier enbinnē soe quaem go ym
eyn frank man. ynde badt yn se-
dat he ym dye hant op leyde. ym dat
he yn verloest van der franchey.

Inde Augustinus antworde ym.
Soen wat saghes du Meinst du eſc
ich dit doen mocchte. dat ich myr ſi-
uen dat nyet doen ensolde. Mer he
lach ym aen ynde sprach dat ym
eynre visioen beuaelen were. dat kē
go ym gaen solde. ind dan solde he
gesunckheyt ontsaen. in dae seit au-
gustijn syn gheloeven aen sach. se
badt he vur yn. ynd he wart geson-

Dye mit dem diuel besessen wa-
ren. dye verloest he. ynde ander reed
mirackel dede he. In dem ypij. boich
van der stat gods schriue he van
sich selue groec mirackel als off er
ander sy gedaen hadde ynd spricht
ich weiss eyn jongfrouwe van yponē
dyē sich bestreichen hadde mit olye.
daer eyn piester der vur sy bad. syn
tranen ingestort hadde. in zo hau-
als sy dat gedaen hadde. soe was he
verloest van dem diuel d sy beses-
hadde. In dem selue boich spricht
alsus. ich weis eyn biskoff dat v
eyn gijt badt vur eyn jonghelme
ynd gohant soe wart he gerryet x
dem diuel. Nyemant enſal groeu-
len van dem dat he dat van ym
uen saghe. Mer van oetmoedig
enwoude he sich seluen niet noemē.
In dem seluen boich schrijft he toe-
men eyn franken jonghen snij
solde ind men groisse sorghe hadde
dat he van dem snijden steruen
de. Ind dae der frank mit veel
nen zo god bedede. ind augustinus

mit ym bad soe wart he sond enich
snyden gesont. **H**aer he steruen
solde. soe leerde he dit zo gedencken
mercklich dat men ghene minschen
wie hillich dat he were. solde laessen
steruen sonder bijscht yn sond gods
lichaem zo geuen. Ind als he was
komen in dye lesten vre syns doits
gesont an alle synē ledē mit ganzē
gesicht in herynghe. in dem lywyj
syns alders. ynd in de vierzichsten
jair syns byschofflichen staids bi sy
nē broederē dye daer be dedē starff he
ind ginck zo dem heren. He mach
gheyn testament. Want he der ar
me was v̄m christus wille. en hadde
nyet daer aff dat he ic machē moecht
He verscheyde in dem jair. cccc.

Augustinus der Daer
is eyn seer blenkende licht der wijs
heit. eyn borst were off beschermyng
der waerheit. eyn vestyng ind hulp
des gheloeuens. der gheet bouen ast
doctoren ind leererē der hilliger kyr
chen in verstant ynd in kunst. ynde
he was onghelichlichen bloeien bei
de van exemplen der doecheden ind
van ouervloedicheyt der leringhe.
Ind daer bi spricht sent Remigius
daer he vertelt **Iheronimus** in an
der leerer ynd beslyyst alsus. Bouē
ast dese doctorē ind leerere ginck au
gustinus in vernunft ynd in kunst
Wat all ist dat iheronimus spricht
dat he gelese haue ses dusent vā ori
genes boiche. Mer **augustinus** schree
ne soe veel dat eyn mynsch nyet als
kyn dach ind nacht niet geschrijuen
moecht syn boicher mer och nyet
mocht lesen. **Volusianus** zo dē au
gustinus brieff schrijff der spricht
alsus van ym. Dat is in gods ge

sez niet dat augustinus niet enwi
ste **Iheronimus** spricht och in ey
re epistolen dye he schrijfft zo augu
stinus. Dyn twee boichelyc seer
kunstelich geschreuen. ynd blencken
de van allem schyne der sprach. em
fonde ich nyet atworden. **Watwair**
Watmen saghe mocht. ind begrijs
sen myt der vernunft. ynd wat me
scheppen mochte v̄yss der fonteyn d
schrijfft. dat hais du gesetz ynd ver
stendelich ynde onderscheidelich zo
verstant bracht. Mer ich bidde dyn
eerweerdicheyt verhenghe myr seer
weynich dyn verstat zo pryc. **Ihe**
ronimus in de boich vā dē vii doc
toren. **Augustinus** der dae vlyuch
bouen dye hechheit der berch als eyn
arne. ynd niet mercke de dye dinghe
dye dae syn in den wortelen van de
berghen. der schrijft in schoenen re
den veel van der breithet der hemel
ynd van der setzinghe der erden ind
van dem loiff der wasseren. Daer
nae in wye groisser eerwerdicheit in
wie lieff yn iheronimus hadde dat
is offenbair in synen epistelen ynd
brieffen dye he yn gesent hait. in in
der eyn spricht he alsus. **Synem**
hillighen heren. ynde altre selichsten
vā dā vaderē **augustino** schrijft ihe
ronimus. Alhijt hain ich dyn hilli
cheyt myt eynre sulchen eere als be
geemlich is gheert. yn ych hain lieff
gehadt de hercynsen verloeser der in
dyr wonet. **Gregorius** spricht och
in synē brieff de he seyndet zo innocē
cius de vaigt vā afrike vā set augu
stinus boiche alsus. Dat ir begheert
vch zo seyndē dye vyslegging in ver
cleeryng des boichs des hyllighen
mans Job. des vervrouwen wyr
vns van verem vlyss ynde och

van vver leringhe. **A**ter woelt yr
ghemest ynd yet ghemacht werden
van weeldighē ynd leckerhaftigen
spijsen. so leest sent Augustijns vo
ich vvers landsmans. ynd geghen
der selue bloeme van dem mele sult
yr niet begheeren vnser clyen. **E**uer
spricht Gregorius in de register als
sus. **D**en leset dat augustinus mit
synre suster niet woldē woene. wat
he sprach. **S**ye by mynre suster syn
dat en syn myn susteren nyet. **S**ye
versommenheit ynd beheddingh des
geleerdē mās. salt vns syn eyn gro
yse leeringhe. **P**rosper spricht van
sent augustinus in dem boich van
de beschouwelichen leue alsus. **S**ent
Augustijn der byschoff. cloick yn
verstendel van synnen. suess in der
sprach. geleert in d werltlicher schr
ijft. ynd wercklich in den gheystlich
en arbeide. claeer in degelichen dispu
taciē. bescheydelich in allen wercke
ynd scharp vp alle vraghēn zo ant
worde. vorsichtigh in verhoeden dye
ketzer zo verwynnen. in der vysle
leging in verkleering vns geloues
gerechtich. in behend vni zo bedudē
dye heiliche schrift. **S**ent Bernardus
schrijft van ym alsus. Augustinus is der alre mechtichste ha
mer yngeghen dye ketzer.

Dan der neuer uoe ring sent augustinus lychā. Ein mirakel.

Saer nae dae dye Barbaren
dat lant verderfsten. ynd dye hille
ghēsteedē ontsuuerdē. Soe naemē
dye gheloeuigē sent augustinus lij
cham. ynd voijrdē yt in Sardinē.
Ind als vergangē warē na synem

doit. cclggy. jaire. in dem iair vns he
ren. dccc. xviiij. Liprandus der yn
nige hertzoch van lombardien. dae
he herte dat Sardinē verderft we
re vanden Saracēne. soe seynde he
daer groys eerlich boden. dat sy biē
ghen solden dat lycham des hille
ghen leerers zo papyen. Inde als
sy groyssen schatz ynd veel ghelts
haddē gegeue. Soe namē sy sent au
gustinus lychā. ynd voijrdē yt zo
januen. Dae dat d ynnich koening
herte. soe voijr he mit groisser vrou
wede ym zo gemuete zo der vurge
noemptē stat. ynde ontfunck yt eer/
werdichlich. Ind des morgēs dae he
den lycham woude ewech voijren.
soe enmochten sy yt nyet beweghen
van der stat. soe lang bis dat d koe
ninck geloefst. weer yt dat he sich li
es vā dan voijre. dat he daer in synē
namē eyn kyrch solde buwe laissen.
Inde dae der koninck dye geloefste
gedain hadde. soe voijrde mē yn vā
dan sond all swaerheit. Ind d koe
ninck volbrachte dye geloefste. yn sti
chte daer eyn kyrche in sent augusti
nus ere. Des anderē daghes ghe
schiude euer alsulche mirakel in ey
nē dorp vys dē bisdom vā crudone
dat casella genoēpt was. ynd he sti
chte ouch daer eyn kyrche in sent au
gustinus ere. yn he gaf daer zo dat
dorp mit all dē dat daer zo behoert.
dē ghēne dye dienē soldē in sent au
gustinus kyrche. In vni dat d koe
ninck sach dat sent augustinus lief
was dat mē in synē namē ein kyrch
stichte waer he bleue. ynd he vruchte
dat he solde woellen rusten in eyne
re ander stat dan dae he begheerde.
so lies he in yghelicher stat. daer dat
lychā des nachtes rustede eyn kyrch

machen in syne eere. ind alsus bra-
cht men dat licha mit groisser vrou-
de. ind me leyde ic in sent peters kyr-
che dye men heist den gulden hemel.

IT was cyn mochtier der sun-
derlinghe ynnicheit hadde
zo sent Augustinus. Inde
daer he seer Franck was an cynē sche-
ne keyn soe ryeff he sent augustinus
aen dat he ym helpen solde. Inde
sent augustinus verscheene ym in
cynre visioen ynd he taste syn sche-
ne myt der hāt. yn maht yn ganz
gesont. yn daer he ontwacht soe vāt
he sich gesont. ynd dancchte god ind
sent augustinus. **E**xempel.

IT was eyn kynt. ynde dat
wart gepinicht vā dem steyn
ind daer men ic snyden solde
nae der meister rait. soe vrucht dye
moider van dem kynde dat ic ster-
uen solde. yn sy rieff ynnichlich aen
sent augustinus dat he eyren kynde
helpen wouerde. ynde zohant als sy
dat geber gedaē hadde. soe piste dat
kint den steyn vys myt dem pisse yit
was ganz gesont. **E**xempel.

IN eyne cloister dat men noe
empt zo dem almyssen. soe
wart eyn monich vp geha-
ven in dem gheist vp sent Augustinus
auen. ind he sach dat eyn clae
wolck van dem hemel viel. inde vp
der wolcken sass sent Augustinus. ynd
was geleyt myt bisschofflichem ge-
wade. ynd syn onghen verluchten,
den alle dye kyrch gelijch als tweē
strailē vā der sonne. in daer quaem
alzo groisse roch vys. **E**xempel.

DE eyn riijt daer sent bernart
zo mettē was. so wart he en-
wenich slaissen. yn men lass
lexen van sent augustinus schrifft

so sach he beneic ym stain eyn alzo
schoenē jonghelynck. yn wyss synem
mont quae alzo groisse ruyichyng
van wasser dat ic schene. dat ic alle
dye kyrch veruinkede. yn bernardus
entzuuelde niet dat ic was sent au-
gustinus der mit der fonteyne syn
re kerynghe alle dye kyrch vucht ge-
macht hait. **E**xempel.

FIT was eyn man der hadde
sent augustinus seer lieff. in
he gaff dem monich der sent
augustins licha zo beware hadde
veel ghelts ym dat he ym cyn van
sent augustinus vingherē geue wolle-
de. Mer daer der monich dat ghelyc
ontfanghē hadde. so gaff he ym cyn
vingher van eyne anderē dodē. ge-
wonden in eyn sydē doechelgyn. ind
sprach dat ic cyn van sent augus-
tinus vingheren were. In desse man
ontfincē yn weerdichlich in custeyn
mit ynnicheit. in leyden dictwil vp
syn onghē. ind manichwerff druck-
te he yn vp syn borst. Inde god sach
aen dye ynnicheit des mans. Inde
warp enwech de vingher. inde gaff
ym wunderlich durch syn barmher-
zicheit eyn vā set. augustinus ving-
her. Ind daer he weder was zo lan-
de komē. ind veel mirackel daer ge-
schieden. soe quaem dat gerucht zo
pap yen. Mer daer der vurgenoempt
monich sprach dat ic en vingher we-
re van eyne anderē dodē. soe dedē sy
syn graff vp. ynd vondē dat yn eyn
vingher brach. yn daer d' abt dese tuis-
chery mercke. so otsertze he dese mo-
nich vā synē ampt in straift in har-
burgū die in **E**xempel licht
eyne cloister dat men noempt fota-
netū soe was eyn monich d' hies hu-
go. d' ynnich was zo sent augustijn

ind he hadde groys genochte in sy
nen schriften. ind he plach yn alzijt
zo bidden dat he yn niet lies sterue
van vp synen dach. **O**p den xv.
dach vur sent Augustinus dach. so
quaem yn dat febres aen so sere dat
me yn vp sent augustinus acht vp
dy eerde leechde. als off he doot had.
de gherweest. Ind such. dae quaeme
veel eerlicher ind schoene manne ge
cleyt mit wissien cleyderen mit pro
cessien in dye kyrche in dat cloester
Ind daer volghede eyn eerwer/
dighe here. der geckleyt was mit bis
choflichem gewaide. Ind cyn mo
nich der was in der kyrchen. in dae
he dit sach. soe verwonderde he sere.
ind vraghede weer sy weeren. ynde
wair hen dat sy ghinghen. Ind cyn
van yn der antwoorde ym in sprach
dat dit sent Augustinus weer mit sy
uen canonicken. dyne quaemen zo sy
uen ynnighen vruunt der daer stoer
te vum dat sy syn siel voijre soldē in
dat rych der glorien. Daer nae soe
quaem dese eerverdighe processie in
dat siech huys. in dae sy enwenich ge
beit hadden. soe voijr dye hellighe
siel viss dem licham. Ind dese siel
se Augustinus macht sy sicker inde
vij van allen diuelen. inde voijr
sy in dem hemel. **G**en leest ouch
dae sent Augustinus noch leuende.
ind he lass soe sach he den diuel vur
yn staen in droech eyn boich op syn
te scholderen. ind zo hāt soe besroer
he yn dat he ym saghen solde wat
geschreuen were in dem boich. in he
antwoerde dat daer d' mynshē sunde
in geschreuen weren. die he alre we
ghen vergaderde. **I**n Augustijn ge
loit ym zo hant off daer eynighe
sonden in geschreuen weren dye he

gedain hadde dat he it ym solde hoe
nen ind liess lesen. Inde dae he ym
die stat gevijst hadde. soe en vant au
gustinus anders niet geschreuen.
dan dat he vp ein tijt hadde eyn co
plete niet gelezen. want it ym was
verghessen. Ind he geboet dem du
uel dat he daer syn leyden solde bis
dat he weder queem. in he ginck in
dyk kyrch. in voldede ynnichlich die
compleet als he plach mit anderen
gebeden. Ind dae he weder gekomē
was. soe sprach he zo dem duuel dat
he ym weder die stat goenen solde.
dat he dair lesen mocht. in dae he dat
boich manichwerff vum keerde. in zo
dem lessien dyk stat ydel vant. so wa
rt he tornich ind sprach. du hais mi
ch schentlichen bedroeghen. ic is mir
leyt. dat ich dyr myn boich gegoenet
hain. Want durch die crachte dyns
gebedes. soe hais du dyn sondē vys
gedelijct. in dae he dit geseecht had.
de. soe woijr he enwech mit schandē.

Eyn exemplē.

Ftwas eyn wijs der geschie
de ouerlast ind vnrecht vā
etzlichen mynshē in sy gin
ck zo sent Augustijn vp dat he yr
cyn anderen rait geuen solde. Inde
dae sy yn studierende vant ynd sy
yn eerweerdichliche gegrugyt had
de. ynd he yr niet antwoerde. noch
ouch sy aen sach. So dachte sy. dat
he vā groisser helligheit niet syen en
woulde in eyns wijs aensichtre. yn
sy ghinc ym naerre ynde vertelde
ym vlijslichen yr sach. Mer he en
kierde sich niet zo yr. noch en sach
vp sy. ind dair vum ginck sy enwech
mit groisser droeffheit. ind des ande
ren dages dae Augustijn misse de
de. ynd dit wijs daer was nae dem

dat vns herre god ghehauen was. soe
wart sy vp genaemē in dem gheyst.
ind sy sach dat sy stont vur der drye/
ueldicheyt. ynd sy sach dat sent Au-
gustinus mit nederhangendē hoeft
gedacht wat van der hytlicheit drij-
ueldicheyt. ind dat he hoechlich daer
in disputierde. ind ein stcme quaem
zo yr in sprach. Dae du zo augu-
stinus ginghes dae disputierde he al-
sus anmerckende vā der glorie der
driueldicheit. ynd daervm enwiste
he niet dat du daer weers. Mer gack
weder vrij ynd koenlich zo ym. ind
du sals yn guedertierlich vindē. yn
he salt dyr eyn heylsamē rait geuen
Ind dae sy dit dede. soe hoerde sy au-
gustinus guedertierlich. ind he gaff
yr eyn gueden rait.

Eyn Exempel.

Amen liest ouch dat eyn hilleh
mā wart vp genaemē in de
gheist. ynd he sach dye hille/
ghen in der glorien. Ind dae he au-
gustinus nyet ensach. soe vragede
he ein van den hyllighen waer Au-
gustinus weer. He antworde ym.
Augustinus sitzet bouen in de hoe-
chsten. in daer disputierde he vā der
glorien der hylliger driueldicheyt.

Eyn Exempel.

Der mackgreue van Natu-
spinc hadde geuangē etlige
burgher van Papien. ynde
als sy in dem kercker laghen. soe ver-
boet hey dat men den mannen nyet
solde gheuen zo drincken. op dat
men mocht groys ghelyk vā yn cri-
ghen. In etlige van yn die storucē.
ynd etlige druncken yr selfs pysse.
In vnder yn was eyn iungheinck
der groys ynnicheyt hadde zo sent
augustinus. in he rieft an syn hulp

Ind vmitrint der middernacht. so
verscheene sent augustinus desē un
ghelinck. in he nam syn hant yn ley-
den zo cynē wasser. ynd daer verlus-
tiget ynd erwicket he syn zong.
dat he der plach syn pysse zo druncke
der begheerde nu nyet sliterdancē.

Eyn Exempel.

Fwas cyn proyst van ey-
nre kyrchen der groisse yn-
nicheydt hadde zo sent augu-
stinus. Ind dae he drye iair so gro-
isse frankheit gehad hadde. so dae
he zo bedde lach. Dae sent augusti-
nus dach quaem. ynd mē vp synen
aucte vesper lude. soe gaff he sich mit
alre ynnicheyt zo sent augustinus
Ind sent augustijn verscheene ym
mit wijsen cleyderen. ynd he noide
yn drywcrif mit synē namē in spi-
ach. Such ich bin hier by dyr. d myr
soe dicke geroyffe hais. Stat vp rij-
sch yn doen myr dat ampt d vesper.
Ind hey stont vp gesont. ynde alle
mynsche verwonderde sich daer ast.
ynd he ginck in die kyrch. ynd he de-
de ynnichlich dat ampt der vesper.

Eyn exempl.

Eyn herde hadde eyn qua-
de swere tischē synē schulde-
ren. ynd dye frankheit wa-
ert so grois daer af dat he alle crast
daer mede verloes. Ju dae he sit au-
gustinus een rieff. soe offenbaerde sich
ym sent augustinus in eyne visioē
ynd he leyde ym syn hat vp die stat
daer dye frankheit was. ynde he
macht yn volkomelich gesone.

Eyn exempl.

In dem iair vns herē. d. ind
vij. Soe waren meer dā. el-
māne dye swaerlich frank-

warē vis duydsch lant ynd vis wel-
 sch lant. ynd dye ginghe zo Rome
 vñ zo versuechen die apostole. Etz
 lige croffen daer vp schemelen. ynd
 die anderē gingē vp crucken. dye art
 der vp stelze. ynd etlige warē blint
 ynd sy. zoghen andere nae yn dye
 lam warē an hand ynd an voessen.
 Ind dae sy komē warē zo eynre stat
 dye mē noempt Cana. dye drye my-
 len vā Papien is. Soe qwaem sent
Augustinus in byschoffliche gewas-
 de vys sent'cosmas ynd damanus
 kyrch. ynd gincē yn zo gemuetē. yn
 gruyzte sy. ynd vraged sy wair dat
 sy gingē. Ind dae sy yt ym geseecht
 haddē. Soe sprach he. Gaet zo pa-
 pyen ynd vragheret daer nae sent Pe-
 ters cloester dat mē noempt dē gul-
 den hymmel. ind daer sult yr barn
 herzicheyt vercrijghē dye yr beghe-
 ert. Ind dae sy yn vragheret wye he-
 bies. Soe antworde he. Ich bin au-
 gustinus d' voirmals byschop was
 zo yponē. ynd zohant verswan he
 vys eyrē onghē. Ind sy ginghen zo
 Pappien. ind dae sy zo dem cloister
 gekomen waren. ynde men yn seech
 dedat sent Augustinus lijhant da-
 er leech. soe begonden sy alle eyre stē
 men vp zo heuen. ynde rieffen eyn-
 drechich. Hylliche Augustinus
 helpe vns. Inde dye burgher ynde
 dye monich worden verwecket van
 desem roeffen. ynde leissen zo. Ind
 siet. vys eyren senen begonde also ve-
 el bloits zo loeffen ynde also seer.
 dat vur vā dē cloister bis zo sct au-
 gustinus graff alle dye eerde beloef-
 fen was van eyrem bloide. Ind dae
 sy zo sent Augustinus graff komē
 waren. soe worden sy alle volkome

lich gesont. als off sy nye ongemach
 gehad hadden. Dae begonde sine
Augustijns gerucht zo wassen. ynd
 eyn groysse menichte vā siechē quae
 mē zo synē graff. ynd sy worde alk
 gesont. ynde sy liessen daer litzeichē
 yr gesontheyt. Inde der tzeichē wa-
 ert soe veel van crucken. ynd vā al
 sulchen dinghen dat sent Augusti-
nus capel. ynd dye halle vur d' doc-
 ren waren soe volk daer aff. soe dat
 men daer nyet gaen noch teren mo-
 che. yn daer vrii beden sy dye monich
 van dan draghen. **H**ier is zo
 mercken dat drye dinghe syn. dye die
 werllichen mynschen begheren. dat
 is. rijchdom. weelde off waklust. yn
 ere. Mer dese hylliche man was soe
 volkomē. dat hev dye rijchdom ver-
 smadete. ynde dye ere veronweerde
 ynd hadde walging op die weeldi-
 cheyt ynd wakluchteyt. Dat hev
 versmadete die rijchdom. dat seecht
 hev in dem boich der alleynigher
 sprach. Inde daer vragheret yn dye
 vernunft ynde spricht alsus. Be-
 gheerst du gheyn rijchdom. Sente
Augustinus antworde yr. Neyer
 ich. ynde nu nyet eyrst. want al bin
 ich. xxv. jair alt. soe syn yt wail bi-
 cant. viii. jair dae ich begode sy ni-
 et begheeren. ynde nyet anders be-
 gheer ich daer aff dā myn noitdurf
 ticheyt. Wyn boich dat gemacht ha-
 it Cicero. braecht mych lijchlich da-
 er zo. dat ich gheens syns rijchdom
 begheeren soldē. Dat hev onch die
 ere veronweerde. dat seecht he onch
 in dem seluen boich daer yn dye ver-
 nunft vragheret ynde spricht alsus.
 Begheerst du onch ere. Sente Au-
gustinus der hylliche leicer antwor-

Ich bekenne dat ich sy nu in
 desen daghe hain achter gela/
 issen zo begheerē. Wallust yn
 leckerheit versinaide he onch. in
 dat beyde van onkuyshyt in
 van smaech. Op dat eyrste soe
 vrughet yn dye vernunft. ind
 spraet in dem selue boich. wat
 Ghenoeghet dyr. eyn wijff. Be
 haghet dyr nyet eyn schoē wyt
 dye schemel is. ynd van guedē
 manierē ynd seeden. ynde rīch
 ynd sunderlingh als du weist
 dat du van yr ghein. quaet ha
 uen salt. Augustinus ātwort
 ynde spricht. Wye schoen dat.
 du sy machen machs. ynde wie rīch
 dat sy were van allen gueden. So
 enduncket mich niet besser dan zo
 vlyen. ynde sonder by slaissen. ynd
 sonder onkuysheyt zo leuen. Dye
 vernunft spricht. Ich vrughe nyet
 wat du vertoren heeffs. mer off du
 daer zo yet gelockt ynd gereizt wer
 des. Augustinus ātworde. Niet zo
 mail soeche ich dese dinghen. ind ich
 begheer yr niet. Mer ich gedenck sy
 mit groisser swaerhelyt ynd mit any
 ten. ynd mit onweerde. Op dat an
 der vrughet yn dye vernunft yn spr
 icht. Wat sages du vā de spysen Au
gustinus ātwort. En vrughe myc
 nyet vā spysen noch vā drancke noch
 vā badē. noch vā ander wallust yn
 genoechte des lijffs. Ich begheer ni
 et meer vā desen van myn noitdurf
 ticheyt eyfher.

Dye legende van sent
Johannes baptisten onthoefdinge

En te iohans
 baptiste ont
 hoeffdinghe is geordi
 niert ynde inghesetz
 vñ vier punten. Tzo dem eyrsten
 vñ syn onthoefdinghe. Tzo dem
 anderē. vñ dat syn beenre verberic
 worden ynd weder vergadert. Tzo
 dem derden vñ dat syn hoefft ghe/
 vonden was. Tzo dem vierde. vñ
 dat syn vinger ouerbrachte wart yn
 syn kyrch gewyet. Inde hierom soe
 noēpt men dyt feestle mit menigher
 hande naemen. als, dye onthoefdin/
 ghe. Dye vergaderinghe. Dye vin/
 dinghe. inde dye kyrchwijnghe.
 Tzo dem eyrsten soe viert men dyt
 feest. vñ dat hey onthoefft was. In
 dat geschiede alsus Want men leest
 in hystoria Scolastica vā Herod
 des antipas. der des groyssen He/
 rodes soen was dae hey zo Kocine
 voijr. ynde zo synem broeder Phi/
 lippus qraem. soe machte hey hei/
 meliche beloefste mit herodias phi/
 lippus wijff dye herodes Agrippa